

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové ve věci

žalobce: **Ing. T. P.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Plajnerem
sídlem Na Příkopě 23, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

D. O. O. „CORNER FINANCE“ - PODGORICA
identifikační číslo 02955407
sídlem Marka Miljanova 46, Podgorica, Černá Hora
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Bejčkem
sídlem Bubenská 1, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. O-519828, č. j. O-519828/D16101804/2016/ÚPV,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. O-519828, č. j. O-519828/D16101804/2016/ÚPV, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů v řízení ve výši 11 228 Kč ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Plajnera, advokáta

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 29. 1. 2018 u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „předseda Úřadu“) ze dne 29. 11. 2017, sp. zn. O-519828, č. j. O-519828/D16101804/2016/ÚPV (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým předseda Úřadu zamítl žalobcem podaný rozklad a potvrdil rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „žalovaný“) ze dne 29. 9. 2016, č. j. O-519828/D15066927/2015/ÚPV (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný zamítl námitky žalobce podané podle § 7 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“) proti zápisu přihlášky slovní ochranné známky sp. zn. O-519828 ve znění „PLACHYTEX“ do rejstříku ochranných známek (dále též jen „napadená OZ“ nebo „napadené označení“), jejímž přihlašovatelem je osoba zúčastněná na řízení (dále též jen „přihlašovatel“).

II. Obsah žaloby

3. V *prvním okruhu žalobních námitek* žalobce poukazoval na porušení procesních ustanovení ve správním řízení.
4. Žalobce namítl, že žalovaný svým postupem, který předcházel vydání žalobou napadeného rozhodnutí, porušil jeho zákonné právo vyplývající především z ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když mu neumožnil, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Žalobci tak nebylo vůbec známo, jaké podklady pro rozhodnutí žalovaný shromáždil, resp. jaké podklady považuje za potřebné, resp. dostačující pro rozhodnutí o námitkách žalobce. Prvostupňové rozhodnutí tak bylo překvapivé, neboť žalobci byla postupem žalovaného odňata možnost zjistit, z jakých podkladů bude žalovaný při svém rozhodování vycházet, což měl předseda žalovaného promítnout do svých závěrů v napadeném rozhodnutí, avšak tak neučinil, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou.
5. Žalobce dále namítl, že žalovaný měl sám shromáždit důkazy k tomu, aby bylo možné o věci rozhodnout bez důvodných pochybností, což žalovaný neučinil. Z § 50 odst. 1, 2, § 51 odst. 1, 2 a § 52 správního řádu, která se v souladu s § 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách v plné míře uplatní rovněž v řízení o námitkách podle § 26 zákona o ochranných známkách, a na která žalobce upozorňoval již v odůvodnění rozkladu, vyplývá, že žalovaný je odpovědný za to, že pro své rozhodnutí opatřil podklady v takovém rozsahu, že na základě těchto podkladů zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou dány důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Žalovaný tedy není v rámci opatřování podkladů pro rozhodnutí vázán pouze návrhy účastníků, jak uvádí předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí, ale naopak si podklady pro rozhodnutí opatřuje sám, aniž

by byl jakkoli omezen návrhy účastníků; tím samozřejmě není dotčena povinnost účastníků označit důkazy na podporu svých tvrzení.

6. Závěry předsedy Úřadu uvedené v napadeném rozhodnutí, že žalovaný má pouze vycházet z tvrzení účastníků řízení a dokladů, jimiž podpořili svá tvrzení a že důkazní břemeno je pouze na straně namítajícího jak v případě prokázání nedobré víry, tak v prokázání zásahu do práva na jméno, a že namítající toto důkazní břemeno neunesl, jsou tak podle názoru žalobce nesprávné a v rozporu s povinnostmi vyplývajícími žalovanému ze správního řádu, resp. jeho použití pro řízení o námitkách podle ustanovení § 26 zákona o ochranných známkách.
7. Žalobce proto trvá na tom, co již uváděl v řízení před správním orgánem, tj. že prvostupňové rozhodnutí je z výše uvedených důvodů nezákonné, neboť jeho vydání nepředcházelo postup souladný se správním řádem. Tím, že předseda Úřadu nijak na tuto nezákonnost prvostupňového rozhodnutí nereagoval, zatížil napadené rozhodnutí vadou, která má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
8. *Ve druhém okruhu žalobních námitek* žalobce nesouhlasil s posouzením námítky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. h) zákona o ochranných známkách a totožně jako v rozkladu tvrdil, že označením ve znění „PLACHYTEX“ jsou dotčena jeho práva na jméno, neboť napadená OZ obsahuje jeho příjmení bez diakritiky „PLACHY“ a část „TEX“, která je zažitou zkratkou společnosti TECHNOEXPORT, a.s., kde žalobce působí jako statutární ředitel.
9. Podle žalobce je třeba rozlišovat, zda bylo právo na jméno dotčeno (dokonaný stav, zasažení do tohoto práva), či zda byla splněna pouhá možnost dotčení těchto práv (ohrožení těchto práv před vznikem zásahu do těchto práv), což již samo o sobě postačuje k oprávněnosti námítky podle § 7 odst. 1 písm. h) zákona o ochranných známkách. V daném případě je existence možnosti, že bylo napadeným označením zasaženo do práv žalobce na jméno, minimálně vysoce pravděpodobná, ne-li jistá. Předseda Úřadu sice správně odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 31. 10. 2006, sp. zn. 30 Cdo 2116/2006, podle něž je předmět práva na ochranu jména třeba chápat v širším smyslu, nicméně ve skutečnosti podle tohoto rozsudku nepostupoval.
10. Napadené označení „PLACHYTEX“ je složeninou tvořenou částí „PLACHY“, která evidentně odkazuje na příjmení žalobce (varianta bez diakritiky) a částí „TEX“, která je zkratkou názvu společnosti TECHNOEXPORT, a.s., pro niž je dlouhodobě příznačná. Zkratka TEX je patrná přímo z webových stránek společnosti TECHNOEXPORT, a.s., ale vyplývá rovněž z celé řady dalších webových stránek, na které žalobce odkazoval již ve svém rozkladu a kterými se předseda Úřadu nezabýval. Žalobce je přesvědčen, že průměrný spotřebitel jej v napadeném označení může identifikovat. Žalobce se cítí být poškozen tím, že je jeho příjmení a zkratka společnosti, se kterou je spjat, spojována s přihlašovatelem a potažmo také s panem F. B. a je pro žalobce zarážející, že možnosti porušení jeho práv na jméno nepřisvědčil ani žalovaný, ani jeho předseda. Žalobce poukazoval na řadu webových stránek, kterými dokládal, že spojení žalobce a společnosti TECHNOEXPORT, a.s. je veřejně známé, neboť skutečnost, že žalobce je spolu se svojí rodinou vlastníkem (nejen) společnosti TECHNOEXPORT, a.s., je často uveřejňována v médiích. Stejně tak je veřejně známou skutečností, že přihlašovatel, resp. pan F. B., vedou proti žalobci a společností, které vlastní, celou řadu šikanózních sporů, přičemž centrem těchto sporů je objekt Paláce KORUNA nacházející se na rohu ulice Na Příkopě a Václavského náměstí, který dříve vlastnila právě společnost TECHNOEXPORT, a.s.

Poukaz předsedy Úřadu na zásadu koncentrace jako důvodu, proč se nezabýval důkazy předloženými žalobcem spolu s rozkladem, tak není podle žalobce opodstatněný.

11. *Ve třetím okruhu žalobních námitek* žalobce nesouhlasil s posouzením námitek podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách a totožně jako v rozkladu uvedl, že všechny uvedené skutečnosti vedou k jednoznačnému závěru o tom, že přihlašovatel, resp. pan F. B., nebyli při podání přihlášky napadeného označení v dobré víře.
12. Žalobce má za to, že v době podání přihlášky napadeného označení přihlašovatel nepochybně věděl o existenci práva žalobce k označení „PLACHYTEX“, neboť toto označení se týká přímo příjmení žalobce a společnosti TECHNOEXPORT, a.s., a že přihlášením napadeného označení došlo k poškození žalobce jakožto osoby, se kterou je toto označení prokazatelně spjato. Osoba zúčastněná na řízení napadené označení přihlásila zjevně s cílem, aby jako prostředník pana F. B. poškodila žalobce, což vyplývá z žalobcem předložených důkazů a jde o skutečnost obecně známou také ze sdělovacích prostředků. Právě množství předchozích řízení a šikanózních návrhů ze strany pana F. B., včetně šíření dokumentů a článků poškozujících žalobce na doménách „plachytex.com“ a „plachytex.org“, představuje vnější okolnosti, které jednoznačně dobrou víru přihlašovatele, potažmo pana F. B., který s přihlašovatelem jedná ve shodě, vylučují, neboť snaha učinit napadené označení v co největší míře podobné (zaměnitelné) s příjmením žalobce a se společností TECHNOEXPORT, a.s. je více než patrná.
13. Argumenty předsedy Úřadu ohledně zásady koncentrace a tím také důvodu, proč se k novým důkazům předloženým žalobcem spolu s rozkladem nepřihlíželo, tak nemají opodstatnění, když to byl právě žalovaný, který měl vyhledávat potřebné podklady a důkazy pro zjištění stavu věci bez důvodných pochybností.
14. *Ve čtvrté žalobní námitce* žalobce namítl, že žalovaný se v rámci věcného průzkumu napadeného označení nikterak nezabýval otázkou, zda zápisu napadeného označení „PLACHYTEX“ nebrání některá z absolutních překážek zápisné způsobilosti podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách. Žalobce má za to, že překážkou pro zápis napadeného označení jako ochranné známky je skutečnost, že označení nezískalo rozlišovací způsobilost. V daném případě napadené označení „PLACHYTEX“ neobsahuje nic, co by mělo odkazovat nebo mít souvislost s přihlašovatelem, proto lze dojít k závěru, že žalovaný se evidentně v zápisném řízení rozlišovací způsobilostí napadeného označení ve vztahu k přihlašovateli nezabýval dostatečně.
15. Žalobce závěrem navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

16. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k prvnímu okruhu žalobních námitek konstatoval, že svůj procesní postup podrobně objasnil v napadeném rozhodnutí, na které odkázal. Zopakoval, že žalobci byla plně poskytnuta možnost, aby se seznámil s obsahem správního spisu, a to buď na základě písemné žádosti, nebo prostřednictvím práva nahlížet do spisu, kterého žalobce před podáním rozkladu využil. Zdůraznil, že není ze zákona povinen informovat žalobce o případném vyjádření přihlašovatele nebo mu takové vyjádření zasílat. Zákon o ochranných známkách obsahuje pro řízení o námitkách zvláštní právní úpravu. Žalovaný v průběhu sporného námitkového řízení vychází z námitek a z důkazů podávaných oprávněnými osobami a z příslušných vyjádření přihlašovatele. Z moci úřední si důkazy ke zjištění oprávněnosti či neoprávněnosti námitek neopatřuje,

neboť by tím došlo k porušení zásady rovnosti stran (§ 7 správního řádu). Žalovaný uzavřel, že nebylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces ani nedošlo ze strany žalovaného k porušení základních zásad správního řízení. Skutečnost, že žalobce neunesl důkazní břemeno, nemůže být k tíži žalovanému.

17. K druhému okruhu žalobních námitek žalovaný zopakoval, že postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 181/2004 a musel dospět k jednoznačnému závěru, že žalobce zásah do práva na jméno neprokázal, neboť za neoprávněné užití jména nelze ovšem považovat každé označení jménem, které je shodné se jménem, které někomu přísluší, nýbrž jen označení takovým jménem za okolností, jež by objektivně mohly vyvolat dojem, že jde o konkrétní fyzickou osobu. Z důkazů předložených žalobcem v zákonem stanovené lhůtě k podání námitek podle názoru žalovaného nikterak neplyne, že by průměrný spotřebitel s výrobky a službami chráněnými pro napadené označení „PLACHYTEX“ spojoval konkrétně jméno žalobce. Z žádného dokladu dodaného žalobcem v průběhu námitkového řízení nevyplynulo, že část „TEX“ je zaužívaná, veřejnosti obecně známá, zkratka společnosti TECHNOEXPORT, a.s. Žalovaný uzavřel, že podmínka identifikace žalobce v označení „PLACHYTEX“) nebyla splněna, resp. žalobce neprokázal, že by spotřebitelé v označení „PLACHYTEX“ spatřovali kombinaci příjmení „PLACHÝ“ bez diakritiky a části „TEX“, kterou by si bezprostředně spojovali s osobou žalobce takovým způsobem, že by mu vznikla újma na jeho právu na jméno.
18. Ke třetímu okruhu žalobních námitek žalovaný zdůraznil, že ani přihlašovatel ani F. B. nemohli vědět o právu žalobce na stejné nebo podobné označení, neboť žalobce žádné prioritní právo na označení „PLACHYTEX“ či označení podobné nemá. Z důkazů předložených žalobcem v zákonem stanovené lhůtě k podání námitek nikterak neplyne, že by přihláška napadeného označení byla podána ve zlém víře a že by přihlašovatel jednal s cílem očernit jméno a pověst žalobce. Žalovaný dospěl k jednoznačnému závěru, že v daném případě žalobce zásah do práv podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách v námitkovém řízení neprokázal.
19. Ke čtvrté žalobní námitce žalovaný poznamenal, že předmětem zkoumání v řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. h) a k) zákona o ochranných známkách není hodnocení rozlišovací způsobilosti napadeného označení. Tato otázka byla zkoumána v rámci zápisného řízení, kde bylo shledáno, že napadené označení má dostatečnou rozlišovací způsobilost tak, aby bylo postoupeno k jeho zveřejnění.
20. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu se zákonem.

IV. Osoba zúčastněná na řízení

21. K výzvě soudu oznámil přihlašovatel, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. K podané žalobě uvedl, že žalobní body uplatnil žalobce již dříve v podaném rozkladu coby rozkladové námitky, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vypořádal.
22. K prvnímu okruhu žalobních námitek přihlašovatel podpořil argumentaci žalovaného, s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 As 228/2014, upozornil, že není povinností žalovaného informovat žalobce o dokladech a argumentech předložených účastníky řízení a vyzývat jej k vyjádření. Žalobce mohl využít práva

nahlížet do spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu. Zásada materiální pravdy dle § 3 správního řádu je modifikována u sporného námitkového řízení, kde žalovaný vychází pouze z námitek a důkazů podávaných oprávněnými osobami. Z moci úřední žalovaný námitky nedoplňuje ani k takovému postupu není oprávněn, neboť by došlo k porušení zásady rovnosti stran (§ 7 správního řádu).

23. K druhému okruhu žalobních námitek přihlašovatel uvedl, že z napadeného označení nelze rozeznat konkrétní osobu žalobce. Určitá konkretizace osoby žalobce je podle přihlašovatele možná pouze ve spojení se společností TECHNOEXPORT a. s., které však není obecně známé. Žalobce neprokázal, že společnost TECHNOEXPORT a. s. užívá zkratky „TEX“. Argument žalobce, že zkratka „TEX“ je pro společnost TECHNOEXPORT a. s. dlouhodobě příznačná, což vyplývá z jejích webových stránek, není možné akceptovat. K důkazům předloženým žalobcem v rozkladu žalovaný správně nepřihlédl, neboť námitkové řízení se řídí zásadou koncentrace dle § 25 zákona o ochranných známkách.
24. Ke třetímu okruhu žalobních námitek přihlašovatel uvedl, že fakt, že mezi žalobcem a přihlašovatelem (resp. F. B.) probíhá spor, není skutečností prokazující nedostatek dobré víry na straně přihlašovatele. Přihlašovatel ve svém jednání zlou víru nevidí, důkazní břemeno leží na straně žalobce. V daném případě nejsou dle přihlašovatele naplněna kritéria značící obvykle a senci dobré víry, která stanovil Nejvyšší správní soud např. v rozhodnutí ze dne 30. 4. 2008, sp. zn. 1 AS 3/2008, nebo v rozhodnutí ze dne 22. 5. 2014, sp. zn. 7 As 151/2012. Dle názoru přihlašovatele nemá žalobce žádné výlučné právo k napadenému označení „PLACHYTEX“; obsah žalobcem uvedených webových stránek na internetové adrese plachytex.org a plachytex.com, je pro účely námitkového řízení zcela nepodstatný.
25. Ke čtvrté žalobní námitce přihlašovatel upozornil, že otázka rozlišovací způsobilosti nemůže být předmětem námitkového řízení. Tuto otázku zkoumá žalovaný ex offio v zápisném řízení. V daném případě dospěl k závěru, že napadené označení „PLACHYTEX“ je schopno plnit funkce označení pro přihlašované výrobky, tj. zejména odlišit výrobky nebo služby na trhu.
26. Závěrem přihlašovatel shodně s žalovaným navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem

27. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel dle § 75 odst. 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.
28. Městský soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, když žalobce s tímto postupem souhlasil a souhlas žalovaného soud presumoval (§ 51 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vyšel ze spisového materiálu, jehož obsah k rozhodnutí ve věci postačoval.
29. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:

30. Podle § 7 odst. 1 písm. h) zákona o ochranných známkách se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu fyzickou osobou, jejíž právo na jméno a na ochranu projevu osobní povahy mohou být dotčena přihlašovaným ustanovením, popřípadě osobou oprávněnou uplatňovat tato práva na ochranu osobnosti.
31. Podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námítky“) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.
32. Podle § 25 odst. 1 zákona o ochranných známkách osoby uvedené v § 7 mohou podat námítky ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.
33. Podle § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách námítky musejí být podány písemně a musejí být odůvodněny a doloženy důkazy. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřihlíží. Spolu s námítkami je namítající povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu; není-li správní poplatek zaplacen, považují se námítky za nepodané.
34. Ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o ochranných známkách stanoví podrobnosti o náležitosti námitek prováděcí právní předpis. Podle § 3 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 97/2004 Sb., k provedení zákona o ochranných známkách, namítající prokazuje odůvodněnost svého podání důkazy umožňujícími projednání každé z námitek. Námítky včetně důkazů se předkládají ve dvojím vyhotovení.
35. Podle § 26 odst. 2 zákona o ochranných známkách Úřad námítky zamítne, pokud nebyly podány v zákonné lhůtě, nebyly podány osobou uvedenou v § 7, nebyly-li uvedeny důvody podání námitek či doloženy důkazy.
36. Podle § 26 odst. 4 zákona o ochranných známkách zjistí-li Úřad, že přihlašovaná ochranná známka nezasahuje do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v § 7, námítky zamítne.
37. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 téhož zákona.
38. Podle § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje; a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
39. Podle § 50 odst. 2 správního řádu opatřuje podklady pro vydání rozhodnutí správní orgán. Jestliže to nemůže obrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník.
40. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
41. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci:
42. Slovní označení „PLACHYTEX“ zn. sp. O-519828 bylo přihlášeno dne 5. 2. 2015 a zveřejněno dne 10. 6. 2015 pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(9) nahrané počítačové programy, data a informace, elektronické publikace, elektronické publikace nahrané na počítačových médiích, magnetické nosiče dat, záznamové disky, kompaktní disky, DVD a ostatní digitální záznamové nosiče;

(16) tiskárenské výrobky a tiskoviny, denní tisk (noviny), periodické publikace a časopisy, tištěné publikace, propagační publikace a vzdělávací publikace s výjimkou učebních a vyučovacích publikací v oblasti vaření a gastronomie a kuchařských knih, potřeby pro knižní vazby, fotografie, papírenské zboží;

(41) vydavatelská činnost a zpravodajství, internetové zpravodajství, vydávání elektronických novin dostupných prostřednictvím globální počítačové sítě, poskytování publikací z celosvětové počítačové sítě nebo Internetu s možností prohlížení, vydávání a publikování knih, časopisů a dalších tiskovin, vydávání materiálů na magnetických nebo optických nosičích dat s výjimkou reklamních, vydávání elektronických publikací, hudební nakladatelství, služby v oblasti nahrávání a vydávání hudby a audio záznamů, poskytování zábavních služeb prostřednictvím publikačních médií.

43. Dne 27. 7. 2015 podal žalobce námitky proti zápisu napadené OZ, ve kterých tvrdil a prokazoval, že přihláškou napadené OZ ve znění „PLACHYTEX“ jsou dotčena jeho práva na jméno a na ochranu projevů osobní povahy, a rovněž, že přihláška nebyla podána přihlašovatelem v dobré víře (dále též jen „námitky“). Žalobce současně dalším podáním z téhož dne předložil přílohy, které označil v námitkách, a sice výpis z registru domén ICANN WHOIS pro doménu plachytex.com, výtisk obsahu webových stránek plachytex.com, výtisk obsahu webových stránek plachytex.org a výpis z registru domén ICANN WHOIS pro doménu plachytex.org. Podáním ze dne 28. 7. 2015 žalobce doložil úhradu správního poplatku za podání námitek.
44. Dne 29. 7. 2015 žalovaný postoupil námitky přihlašovateli s výzvou k vyjádření, k čemuž mu stanovil lhůtu do 9. 9. 2015.
45. Dne 9. 9. 2015 zaslal přihlašovatel vyjádření k námitkám.
46. Dne 29.9.2016 vydal žalovaný prvostupňové rozhodnutí, v němž obojí námitky zamítnul.
47. U námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. h) zákona o ochranných známkách žalovaný shledal, že nejsou opodstatněné, neboť přihlašované označení „PLACHYTEX“ přímo neobsahuje jméno ani příjmení namítajícího T. P., ani žádný jiný prvek, jednoznačně odkazující na jeho osobu.
48. U námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno. Žalovaný sice vzal na vědomí tvrzení, že žalobce vede se společníkem přihlašovatele panem F. B. od roku 2009 soudní spory, o nichž jsou podávány informace na webových stránkách www.plachytex.com a www.plachytex.org, nicméně konstatoval, že z uvedeného nevyplývá, že by přihlašovatel podal přihlášku ochranné známky v nedobré víře. Pokud totiž sám žalobce tvrdí, že obě domény spravuje (buť prostřednictvím dalších osob) přihlašovatel, potom lze podle závěru žalovaného předpokládat, že to byl důvod, proč pro výraz „PLACHYTEX“ požádal o známkoprávní ochranu. Nadto žalovaný zopakoval, že z předložených dokladů nevyplývá, že by označení „PLACHYTEX“ bylo odvozeno od příjmení žalobce „P.“ a zkratky „TEX“, která má dle tvrzení žalobce být odvozeninou společnosti TECHNOEXPORT a.s., kde žalobce působí jako statutární ředitel.
49. Soud se předně zabýval námitkou nezákonného procesního postupu žalovaného, spočívajícího v tom, že nevyrozuměl žalobce o ukončení shromažďování podkladů a

neumožnil mu vyjádřit se k nim před vydáním svého rozhodnutí (rozpor s § 36 odst. 3 správního řádu) a dále že sám neshromáždil důkazy k tomu, aby bylo možné o věci rozhodnout bez důvodných pochybností (rozpor s § 3 správního řádu).

50. Podle § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Ustanovení § 45 zákona o ochranných známkách zavádí subsidiaritu správního řádu, tedy nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení o ochranných známkách správní řád. Podle komentáře k zákonu o ochranných známkách pak řízení o přihlášce ochranné známky včetně řízení o námitkách, popřípadě další řízení ve věci ochranných známek, která jsou vedena před žalovaným, jsou zvláštními správními řízeními a subsidiárně je třeba na ně použít obecné předpisy o správním řízení. Procesní normy zákona jsou tedy vůči správnímu řádu *lex specialis* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. srpna 2015, č. j. 2 As 228/2014-48). Uvedený rozsudek NSS, citovaný též přihlašovatelem v jeho vyjádření k žalobě, se zabýval mj. námitkou porušení § 36 odst. 3 správního řádu ve vztahu ke stěžovateli, kterou byla osoba přihlašující ochrannou známku. Nejvyšší správní soud v něm dospěl k závěru, že *„ve vztahu k řízení o námitkách zákon o ochranných známkách upravuje vyjádření se k podkladům řízení již v rámci svého ustanovení § 26, které stanovuje správnímu orgánu povinnost vyrozumět přihlašovatele o jejich obsahu a určit mu lhůtu pro vyjádření se k námitkám. Následně pak v souladu s § 26 odst. 5 zákona o ochranných známkách vydá správní orgán rozhodnutí, které musí obsahovat všechny náležitosti podle § 68 správního řádu a vůči němuž je možno podat rozklad. Právo stěžovatelky vyjádřit se k podkladům je tak zahrnuto implicitně ve speciální úpravě možnosti vyjádření se k námitkám dle § 26 zákona o ochranných známkách. Stěžovatelce pak zároveň zůstává právo v průběhu řízení nahlížet do správního spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu. Požadavek zvláštní úpravy o vyrozumění ve vztahu k ukončení shromažďování podkladů se v případě řízení o námitkách ani nejví praktický již z toho důvodu, že lze předpokládat, že podklady budou tvořit právě námitky a související vyjádření. Jakkoli tedy sice lze v obecné rovině souhlasit se stěžovatelkou, že umožňuje-li právní úprava dvojitý výklad, je třeba upřednostnit ten, který více směřuje k širšímu uplatnění práv dotčených osob, daná ustanovení nejsou příkladem, kdy by bylo možno dvojitý výklad aplikovat, neboť jasně stanovují postup správního orgánu v řízení, jakož i ozřejmují vzájemnou vazbu zákona o ochranných známkách jako *lex specialis* vůči subsidiárně aplikovanému správnímu řádu.“* Neuplatní-li se postup dle § 36 odst. 3 správního řádu ve vztahu k osobě přihlašující ochrannou známku, tím méně se může uplatnit ve vztahu k osobě uplatňující proti přihlášce ochranné známky námitky.
51. Námitkové řízení je totiž ovládáno přísnou koncentrační zásadou zakotvenou v § 25 odst. 1 a 2 zákona o ochranných známkách. Podle zmíněného ustanovení mohou osoby uvedené v § 7 zákona účinně podat námitky pouze ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomtéž ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze dle výslovného znění zákona prodloužit a její zmeškání nelze prominout. Podle § 25 odst. 2 téhož zákona musí být námitky podány písemně a zároveň musí být odůvodněny a doloženy důkazy; k doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 žalovaný nepřihlíží. Z citovaného ustanovení nade vší pochybnost vyplývá, že vymezení rozsahu námitek proti zápisu přihlašovaného označení a jejich doložení důkazy je ve výlučné dispozici namítajícího, který tak může učinit pouze v zákonem stanovené tříměsíční lhůtě. Ustanovení § 25 odst. 1 a 2 zákona o ochranných známkách zcela jednoznačně stanoví povinnost namítajícího námitky věcně odůvodnit, tj. uvést konkrétní důvody skutkové i právní, které brání zápisu přihlašovaného označení do rejstříku

ochranných známek. Namítající je tak povinen učinit v zákonem stanovené lhůtě 3 měsíců běžící od zveřejnění přihlášky a není oprávněn uplatněné námitky dodatečně jakkoliv doplňovat či měnit (srov. publikovanou judikaturu Městského soudu v Praze např. sp. zn. 9A 12/2011, 9A 54/2012). Městský soud ke shora citovanému ustanovení § 25 zákona o ochranných známkách již vícekrát konstatoval, že „námitky musí být podány písemně a musí být odůvodněny a doloženy důkazy ve lhůtě s tím, že Úřad má ze zákona zapovězeno přihlížet k doplnění námitek a důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené zákonem. Zákonem vyjmenované důvody pro uplatnění námitek, výčet osob, které mohou námitky uplatnit a koncentrací řízení je zákonem stanovena z důvodu ochrany práv přihlašovatele ochranné známky tak, aby nebylo možno proti zápisu ochranné známky do rejstříku činit nedůvodné obstrukce“ (srov. např. rozsudek ze dne 18. 11. 2009, čj. 8 Ca 187/2008-38, či ze dne 18. 7. 2011, čj. 8 A 249/2010-92).

52. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se přitom zásada koncentrace řízení vztahuje i na řízení odvolací, resp. řízení o rozkladu, neboť tato tvoří spolu s řízením před správním orgánem prvního stupně jeden celek. Např. v rozsudku ze dne 7. 2. 2007, čj. 3 As 63/2006-136, k tomu Nejvyšší správní soud uvedl, že „včas neuplatněné námitky a připomínky nemohou být v řízení projednány a nemohou být účinně uplatněny ani jako odvolací důvody. [...] Při uplatnění zásady koncentrace řízení v prvním stupni je třeba ji aplikovat i v řízení druhostupňovém - odvolacím, které ve svém souhrnu tvoří jednotný celek procesu rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech účastníků správního řízení“. Ačkoli v citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud hovoří o řízení odvolacím, lze uvedené závěry nepochybně vztáhnout i na řízení o rozkladu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2011, čj. 6 As 11/2011-296).
53. Požadavek zvláštní úpravy o vyrozumění ve vztahu k ukončení shromažďování podkladů se v případě řízení o námitkách nejvíce praktický ani z toho důvodu, že nelze vyloučit, že případné vyjádření přihlašovatele k námitkám (pokud přihlašovatel možnosti podat vyjádření vůbec využije, neboť zákon o ochranných známkách s nečinností přihlašovatele nespojuje žádné procesní sankce – v § 26 odst. 3 pouze stanoví, že v takovém případě žalovaný rozhodne o námitkách podle obsahu spisu) bude žalovanému doručeno v samém závěru stanovené lhůty, která se bude překrývat, event. přesáhne lhůtu koncentrační. V daném případě bylo vyjádření přihlašovatele k námitkám doručeno žalovanému dne 9. 9. 2015, lhůta stanovená v § 25 odst. 1 a 2 zákona o ochranných známkách pro podání námitek, která započala běžet dnem zveřejnění přihlášky, pak uplynula hned následujícího dne (10. 9. 2015). Vzhledem k tomu, že uvedenou lhůtu pro podání námitek nelze prodloužit a že k doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po uplynutí lhůty se podle § 25 odst. 1, 2 zákona o ochranných známkách nepřihlíží, nemělo by vyrozumění o ukončení shromažďování podkladů ani žádný praktický význam. Žalobci samozřejmě zůstává zachováno právo v průběhu námitkového řízení nahlížet do správního spisu dle § 38 odst. 1 správního řádu a své námitky a důkazy předkládané na jejich podporu po dobu trvání koncentrační lhůty doplňovat.
54. Z ustanovení § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách a z ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 97/2004 Sb., k provedení zákona o ochranných známkách, podle něhož namítající prokazuje odůvodněnost svého podání důkazy umožňujícími projednání každé z námitek, plyne, že v námitkovém řízení leží důkazní břemeno na namítajícím. Žalovaný tedy v průběhu námitkového řízení vychází pouze z námitek a z důkazů k nim připojených podávaných oprávněnými osobami, event. z vyjádření přihlašovatele. Z moci úřední žalovaný sám námitky či vyjádření nedoplňuje, neopatřuje si důkazy ke zjištění

oprávněnosti či neoprávněnosti námitek, a vzhledem ke spornému charakteru námitkového řízení, kdy proti sobě stojí odlišné zájmy účastníků řízení, k takovému postupu ani není oprávněn.

55. Ze zásady koncentrace námitkového řízení tak nutně plyne nesprávnost tvrzení žalobce, že žalovaný je povinen opatřit si sám podklady pro rozhodnutí v rozsahu potřebném ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a provést důkazy v rozsahu potřebném ke zjištění takového skutkového stavu, aniž by byl vázán pouze návrhy účastníků.
56. Soud proto uzavírá, že žalovaný v daném případě postupoval v souladu se zásadou koncentrace námitek a důkazů, garantující zásadu rovnosti stran v námitkovém řízení, v němž se postup dle § 36 odst. 3 a dle § 3 správního řádu neuplatní.
57. První okruh žalobních námitek tak soud neshledal důvodným.
58. Soud se dále zabýval druhým okruhem žalobních námitek, jimiž žalobce brojil proti posouzení důvodnosti námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. h) zákona o ochranných známkách.
59. Žalobce v námitkovém řízení tvrdil a předloženými důkazy hodlal prokázat, že relevantní spotřebitelská veřejnost bude v označení „PLACHYTEX“ spatřovat kombinaci příjmení „PLACHÝ“ bez diakritiky a části „TEX“, a tuto kombinaci si neomylně spojí s osobou namítajícího, který je v současnosti statutárním ředitelem a předsedou správní rady společnosti TECHNOEXPORT, a.s., kde „TEX“ má být její zaužívaná zkratka. Při uplatnění práva na jméno v rámci námitkového řízení je nezbytné, aby průměrný spotřebitel, kterého žalovaný správně vymezil vzhledem k přihlašovaným výrobkům a službám zařazeným ve třídách 9, 16 a 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb jako obecnou (nejširší) veřejnost, neboť se jedná v podstatě o vydavatelskou a nakladatelskou oblast zahrnující zejména elektronické a tištěné publikace a nosiče dat, v napadeném označení namítajícího identifikoval. Je proto na namítajícím, aby prokázal objektivní možnost přímé spojitosti namítaného jména právě se svou osobou.
60. K prokázání svých tvrzení předložil žalobce ve lhůtě dle § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách následující doklady, z nichž oba správní orgány při posouzení námitek vycházely:
 1. výpisy z registru domén ICANN WHOIS týkající se domén „plachytex.com“ a „plachytex.org“, datované dne 15. 7. 2015;
 2. výtisk obsahu webových stránek www.plachytex.com (úvodní stranu obsahující titulky a odkazy k jednotlivým dokumentům; stranu obsahující fotografii a určitá data týkající se T. P.; stranu obsahující část článku uveřejněného v MF DNES dne 2. 8. 2012 s názvem „Český Goldfinger“ a fotografii z videa Reportéři ČT s datem vysílání dne 2. 5. 2005; výpis z obchodního rejstříku obchodních firem: SAFINA, a.s., SOLITER, akciová společnost, BONITUM EXPO, s.r.o.; kopii žaloby na ochranu osobnosti podané namítajícím (žalobcem) proti panu F. B. (žalovanému) ze dne 28. 11. 2014);
 3. výtisk obsahu webových stránek www.plachytex.org (úvodní stranu obsahující titulky a odkazy k jednotlivým dokumentům; stranu obsahující určité informace týkající se T. P.; stranu obsahující fotografii z videa Reportéři ČT s datem vysílání dne 2. 5. 2005).
61. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný interpretoval právo na jméno v širším smyslu, tj. postupoval v souladu s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 181/2004. Rovněž předseda Úřadu v návaznosti na vyjádření přihlašovatele

k rozkladu žalobce a jeho argumentaci ohledně obsoletnosti zmíněného rozsudku sp. zn. 30 Cdo 181/2004 vzhledem k nové právní úpravě týkající se ochrany jména (§ 77 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), vycházející z Komentáře k občanskému zákoníku autora Petra Lavického a kol., vydaného nakladatelstvím C.H. BECK, Obecná část (§ 1 - 654), 1. vydání, 2014, str. 369, poukázal na opačný přístup k této problematice, zastávaný autory jiného komentáře k občanskému zákoníku (Švestka, J.; Dvořák, J.; Fiala L. a kol., Občanský zákoník. Komentář. Svazek I., 2014, Wolters Kluwer, str. 290). V tomto komentáři je naopak i po účinnosti nové právní úpravy zastáván původní názor ohledně širší interpretace pojmu jména, kdy je na str. 292 citován předmětný rozsudek NS sp. zn. 30 Cdo 181/2004, stejně tak jako rozsudek NS sp. zn. 30 Cdo 2116/2006 vydaný také za platnosti předchozí právní úpravy týkající se ochrany části jména. Na str. 290 komentáře je totiž uvedeno: *„Předmět ochrany jména, stejně jako požadavek na úctu k němu je třeba - obdobně jako tomu bylo za předchozí právní úpravy - chápat v poměrně širokém rozsahu. Vedle osobního jména, příjmení, popř. dalších jmen a rodného příjmení, která člověku podle zákona náleží, je předmět práva na ochranu jména třeba za určitých podmínek vztahovat i na odvozenou část jména nebo též na jeho počáteční písmena či jeho zdrobnělinu. Samotné, resp. samostatné osobní jméno-a obdobně platí i pro část jména, počáteční písmena jména nebo pro zdrobnělinu osobního jména-je předmětem ochrany pouze tehdy, jestliže se pro určitou osobu stalo natolik příznačným, že již samo o sobě tvoří dostatečný individualizační znak určité fyzické osoby“.*

62. Bez ohledu na interpretaci rozsahu ochrany u části jmen po změně právní úpravy dospěly oba správní orgány ke stejnému závěru, a sice že žalobce zásah do práva na jméno neprokázal. Byť je totiž první část „PLACHY“ v označení „PLACHYTEX“ podobná příjmení namítajícího „P.“, neboť se jedná o variantu příjmení žalobce bez diakritiky, nelze předpokládat, že by průměrný spotřebitel žalobce v napadeném označení vůbec identifikoval, a to proto, že označení „PLACHYTEX“ bude vnímáno jako jeden celek, který bude na spotřebitele působit fantazijním dojmem. K tvrzení, že druhá část „TEX“ v označení „PLACHYTEX“ je zažitou zkratkou společnosti TECHNOEXPORT, a.s., kde je žalobce statutárním ředitelem, nepředložil žalobce žádné relevantní důkazy. K důkazům předloženým žalobcem po uplynutí koncentrační lhůty podle § 25 odst. 2 zákona o ochranných známkách žalovaný nepřihlíží. Je tedy v zájmu žalobce, aby v rámci tříměsíční zákonné lhůty předložil do řízení před orgánem I. stupně co nejkomplexnější důkazní materiál. Jestliže tak žalobce neučinil, nelze tento nedostatek zhojit dodatečným předložením nových důkazů v rámci rozkladového řízení, a to ani tehdy, pokud se jedná o reakci na závěry správního orgánu I. stupně.
63. Přestože doklady předložené žalobcem v rámci námitkového řízení obsahují název společnosti TECHNOEXPORT, a.s. v různých variantách (TECHNOEXPORT, Technoexport, TECHNOEXPORT a.s.), ani jeden neobsahuje samostatný termín „TEX“, na který odkazuje žalobce. Žalobce tak neprokázal, že část „TEX“ v napadeném označení je zažitou, veřejnosti obecně známou zkratkou společnosti TECHNOEXPORT, a.s., čímž nebyla naplněna podmínka identifikace konkrétní osoby žalobce v napadeném označení. K dokladům předloženým žalobcem spolu s rozkladem po uplynutí tříměsíční lhůty k podání námitek, kterými hodlal prokazovat příznačnost zkratky „TEX“ pro společnost TECHNOEXPORT, a.s. (doklady označené jako č. 1-6 na straně 21 napadeného rozhodnutí) a veřejnou známost spojení žalobce se společností TECHNOEXPORT, a.s. (doklady označené jako č. 7-12 na straně 21 napadeného rozhodnutí), předseda Úřadu

s odkazem na zásadu koncentrace uvedenou v § 25 zákona o ochranných známkách správně nepřihlížel, neboť je shledal opožděnými.

64. Žalovaný i předseda Úřadu vzal v potaz všechny přípustné návrhy důkazů a hodnotil je jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Na základě provedeného dokazování pak uzavřel, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně svého tvrzení, že by průměrní spotřebitelé v napadeném označení „PLACHYTEX“ spatřovali kombinaci příjmení „PLACHÝ“ bez diakritiky a části „TEX“, kterou by si bezprostředně spojovali s osobou žalobce takovým způsobem, že by mu vznikla újma na jeho právu na jméno. Soud se se závěrem obou správních orgánů ztotožňuje. Ani druhý okruh žalobních námitek proto neshledal důvodným.
65. Při posuzování nedobré či zlé víry přihlašovatele při podání přihlášky ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách rozvedené ve třetím okruhu žalobních námitek vycházel soud z aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 16. 11. 2021, č. j. 10 As 201/2021 – 37).
66. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 30. dubna 2008, č. j. 1 As 3/2008 – 195, věc *MARSTALL*, k § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách vyslovil, že *dobrou vírou* podle tohoto ustanovení je vnitřní psychický stav přihlašovatele ochranné známky. Ten ale nemůže být předmětem dokazování a usuzuje se o něm pouze z vnějších, objektivních okolností (srov. obdobně rozsudek Soudního dvora EU ze dne 11. 6. 2009, C-529/07, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, EU:C:2009:361, bod 42). Již ve starších rozsudcích jak NSS, tak Soudní dvůr uznaly, že posouzení existence či neexistence dobré víry se musí provést celkově, se zohledněním všech relevantních skutečností.
67. Podle testu vytvořeného NSS ve věci *MARSTALL* (ze kterého vychází pozdější judikatura NSS k posuzování dobré víry při přihlášce ochranné známky, viz např. rozsudky ze dne 26. 3. 2015, 6 As 195/2014 – 28, věc *Barrandov Studio*, bod 26 a judikatura tam citovaná, nebo ze dne 22. 1. 2021, čj. 5 As 112/2018 – 53, věc *CZECH POINT 101*, bod 43) je pro závěr o nedostatku dobré víry u přihlašovatele ochranné známky potřeba posoudit několik podmínek: 1) zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky (práva k označení) namítatele, 2) zda přihlášením ochranné známky poškodil přihlašovatel namítatele a 3) zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil.
68. Podle shora citovaného rozsudku NSS č. j. 10 As 201/2021 – 37 však první z podmínek vymezených ve věci *MARSTALL* již dále nelze chápat jako absolutní kritérium, bez jehož naplnění se závěr o nedostatku dobré víry neobejde. I nadále je však potřeba, aby k újmě způsobené navrhovatelí a absenci rozumného odůvodnění ze strany přihlašovatele přistoupil nějaký nepoctivý záměr, nějaký prvek svědčící o tom, že přihláška byla podána v rozporu s principy poctivého jednání.
69. Podle NSS již ve stanovisku ve věci *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* uvedla generální advokátka Sharpston, že „*neexistenci dobré víry [je] nepochybně snazší rozpoznat, než vymezit*“ (stanovisko generální advokátky C-529/07, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, EU:C:2009:148, bod 35). Stejně tak o deset let později generální advokátka Kokott v reflexi na dosavadní vývoj judikatury Soudního dvora uvedla, že „*Soudní dvůr – stejně jako zákonodárce – dosud nezformuloval komplexní definici pojmu ‚neexistence dobré víry‘. Tato zdrženlivost je pochopitelná, jelikož lze jen stěží předvídat, jaké případy se v budoucnu vyskytnou a stanou se předmětem posouzení.*“ (stanovisko generální advokátky ve věci C-104/18 P, *Koton*, bod 30).

70. Přihlášení ochranné známky bez dobré víry může nabývat různých podob. V některých případech nemusí přihlašovatel vědět o existenci jiné, podobné známky nebo označení, případně svým jednáním vůbec nemusí cílit na nějakou třetí osobu. V již zmíněné věci *Koton* Soudní dvůr uznal, že „*při neexistenci nebezpečí záměny mezi označením používaným třetí osobou a napadenou ochrannou známkou nebo v případě, že třetí osoba neužívá označení totožné nebo podobné s napadenou ochrannou známkou, mohou jiné skutkové okolnosti případně představovat relevantní a shodující se indicie prokazující neexistenci dobré víry přihlašovatele.*“ (C-104/18 P, *Koton*, bod 56). Z nejnovější judikatury Soudního dvora k nařízení o ochranných známkách vyplývá, že o přihlášku ochranné známky v nikoli dobré víře půjde obecně v případech, kdy přihlašovatel jedná „*nikoli za účelem poctivé účasti v hospodářské soutěži, ale s úmyslem poškodit zájmy třetích osob způsobem, který je v rozporu s poctivými zvyklostmi, nebo dosáhnout výlučného práva pro jiné účely, než je účel vyplývající z funkcí ochranné známky, aniž se přitom nutně zaměřil konkrétně na určitou třetí osobu.*“ (rozsudek ze dne 29. 1. 2020, C-371/18, *Sky/SkyKick*, EU:C:2020:45, body 75 a 77).
71. V daném případě z podkladů ve správním spisu neplyne, že by žalobci před podáním přihlášky náleželo právo na označení „PLACHYTEX“ nebo označení podobné.
72. Z dokladů předložených žalobcem v námitkovém řízení vzal žalovaný za prokázané, že žalobce vede s F. B. jakožto jediným společníkem přihlašovatele od roku 2009 rozsáhlé soudní spory, o nichž jsou podávány informace prostřednictvím webových stránek www.plachytex.com a www.plachytex.org. Jak dále rozvedl předseda Úřadu na straně 27 napadeného rozhodnutí, z výpisů z registru domén ICANN WHOIS týkajících se domén „plachytex.com“ a „plachytex.org“ (doklad č. 1) je zřejmé, že vlastníkem domény plachytex.com byl od 30. 1. 2015 do 30. 1. 2016 pan B. N., X. Z uvedeného výpisu je dále zřejmé, že druhá doména plachytex.org, byla vytvořena dne 15. 6. 2015, přičemž jako vlastník je uvedena organizace AnonymousSpeech, Tokyo, Japonsko, s kontaktní osobou M. W.. Obě domény k datu zahájení námitkového řízení dne 27. 7. 2015 obsahovaly řadu dokumentů, jak je prokázáno v dokladech č. 2 a 3, které jsou tvořeny stranou obsahující titulek „KAUZY KDO JE KDO PAŠOVÁNÍ ZLATA“ a odkazy k jednotlivým sadám pdf dokumentů. Obě domény obsahují shodně nazvané titulky PRIVATIZAČNÍ PODVOD-TECHNOEXPORT, a.s., ŽALoba NA OCHRANU OSOBNOSTI a ROZHODČÍ ŘÍZENÍ, přičemž doména plachytex.com obsahuje navíc titulky POŠKOZENÍ VĚŘITELŮ a PODEZŘELÉ FINANČNÍ TRANSAKCE. Z dokladu č. 3, kterým je kopie žaloby na ochranu osobnosti podané žalobcem proti panu F. B. ze dne 28. 11. 2014, pak předseda Úřadu dovodil, že T. P. byl k datu žaloby statutárním orgánem společnosti TECHNOEXPORT, a.s. a že tuto společnost zprivatizoval v roce 2009 prostřednictvím své společnosti Chemoprojekt a.s. Z obsahu žaloby na ochranu osobnosti dále vyplývá, že mezi přihlašovatelem a společností TECHNOEXPORT, a.s. probíhá v současné době neukončený soudní spor o zaplacení směnky na částku 900 000 000 Kč s příslušenstvím, vedený u Městského soudu v Praze pod zn. sp. 50 Cm 355/2013. V tomto soudním sporu měl pan F. B. v dokumentu nazvaném „vyjádření žalobce“ obvinít žalobce z trestných činů mj. týkajících se privatizace společnosti TECHNOEXPORT, a.s. Tento dokument byl rovněž zaslán i Ministerstvu financí ČR a Policii ČR, a také byl reprodukován na ústním jednání Městského soudu v Praze konaném za účasti veřejnosti. Žalobce ve výše uvedených obecně popsanych skutečnostech spatřuje zásah do svých osobnostních práv (na ochranu vážnosti, cti a dobré pověsti) a žádá omluvu.
73. Z výpisu vlastníků uvedených domén plachytex.com a plachytex.org předseda Úřadu dovodil, že na nich nefiguruje přihlašovatel, ale třetí osoby, které však s ohledem na obsah

obou domén zjevně jednají ve shodě (strana 28 napadeného rozhodnutí). Dále má předseda Úřadu za prokázané, že přihlašovatel věděl, že se žalobce jmenuje T. P., když byl před podáním přihlášky účastníkem řízení soudního sporu se společností TECHNOEXPORT, a.s., kde žalobce figuruje. Ačkoliv žalobce nedodal přímý důkaz o tom, že F. B. je společníkem přihlašovatele, to, že tyto subjekty minimálně jednají ve shodě lze dovodit z žaloby na ochranu osobnosti, podle níž měl v předmětném soudním sporu se společností TECHNOEXPORT, a.s. F. B. doručit soudu a jiným orgánům listinu „vyjádření žalobce“.

74. Na základě prokázaného a v napadeném rozhodnutí popsaného vztahu mezi žalobcem na straně jedné a přihlašovatelem, potažmo F. B. a vlastníky domén plachytex.com a plachytex.org coby osobami jednajícími s přihlašovatelem ve shodě, na straně druhé, a úmyslu přihlašovatele zřejmého z obsahu domén plachytex.com a plachytex.org, který nemohl odpovídat poctivým obchodním zvyklostem, dospěl soud k závěru, že přihlašovatel nepřihlásil napadenou OZ v dobré víře. Soud vzal rovněž v potaz kontext a okolnosti, za kterých byla napadená OZ přihlášena, a posloupnost událostí, které k jejímu přihlášení vedly (srov. rozsudky Tribunálu T-33/11, Bigab, EU:T:2012:77, bod 21, nebo T-257, Colourblind, EU:T:2015:115, bod 68). Soud vzal v úvahu, že prostřednictvím domén plachytex.com a plachytex.org, jsou podávány informace o rozsáhlých soudních sporech, které s žalobcem od roku 2009 vede F. B.. Napadené označení, jehož jedna část je tvořena přijmením žalobce bez diakritiky, tak podle obsahu spisu slouží přihlašovatel i s ohledem na seznam výrobků a služeb, pro něž je přihlášeno, k šíření informací o žalobci coby myšlenkovém oponentu osoby jednající s přihlašovatelem ve shodě, na jejichž podobu a rozsah však žalobce nemá žádný vliv. Postup přihlašovatele v momentu podání přihlášky – má-li být považován za postup v dobré víře – tak postrádá jakékoli rozumné vysvětlení. Soud proto přisvědčuje žalobci, že doložené okolnosti v projednávané věci dostatečně odůvodňují závěr, že přihlašovatel při podání přihlášky k ochranné známce „PLACHYTEX“ nejednal v dobré víře. V tomto rozsahu soud shledal důvodnost žalobní námitky uplatněné pod třetím žalobním bodem.
75. Nad rámec výše uvedeného soud konstatuje, jak připomněl již NSS ve shora citovaném rozsudku č. j. 10 As 201/2021 – 37, že nyní řešené znění § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách je v podstatě již „mrtvou literou“. Po novele č. 286/2018 Sb. zahájí podle § 32 odst. 1 zákona o ochranných známkách žalovaný řízení o prohlášení ochranné známky za neplatnou na návrh jakékoli třetí osoby, která namítá, že ochranná známka nebyla přihlášena v dobré víře. Tím zákon lépe odpovídá i znění směrnic o ochranných známkách [srov. čl. 4 odst. 2 aktuálně platné směrnice, podle kterého je ochrannou známkou možné prohlásit za neplatnou, pokud přihlašovatel nepodal přihlášku ochranné známky v dobré víře. Obdobně pak podmínku definovala i již zrušená směrnice 2008/95/ES v čl. 3 odst. 2 písm. d)]. Stejně k podání návrhu na základě absence dobré víry přistupuje i nařízení o ochranných známkách (ať už stávající nařízení cit. v bodu [1], tak dřívější nařízení o ochranné známce Společenství) a na něj navazující judikatura Soudního dvora EU. Jak shrnula generální advokátka Kokott ve stanovisku ve věci *Koton*: „není nutné, aby byl navrhovatel majitelem ochranné známky k totožným nebo podobným výrobkům či službám. Návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky z důvodu neexistence dobré víry může ve skutečnosti podat v zásadě kdokoli.“ (stanovisko generální advokátky ve věci C-104/18 P, *Koton*, EU:C:2019:287, bod 27, viz též potvrzení tohoto názoru Soudním dvorem v rozsudku ze dne 12. 9. 2019, C-104/18 P, *Koton*, EU:C:2019:724, bod 57).
76. Ke čtvrté žalobní námitce soud pro pořádek uvádí, že hodnocení rozlišovací způsobilosti napadeného označení není předmětem zkoumání v řízení o námitkách podaných podle

ustanovení § 7 odst. 1 písm. h) a k) zákona o ochranných známkách. Jak uvedl předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí, tato otázka byla zkoumána v rámci zápisného řízení, kde bylo shledáno, že napadené označení má dostatečnou rozlišovací způsobilost tak, aby bylo postoupeno k jeho zveřejnění. Čtvrtou žalobní námitku proto soud neshledal opodstatněnou.

VI. Závěr a náklady řízení

77. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba je v rozsahu posouzení námitek podle § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
78. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měl plný úspěch žalobce, a proto soud rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do rukou jeho zástupce na nákladech řízení částku 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a), d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Jelikož zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, zvyšují se náklady řízení v rozsahu odměny za právní zastoupení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1 428 Kč odpovídající této dani.
79. Výrok o náhradě nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. a contrario, neboť soud této osobě žádnou povinnost v řízení neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. ledna 2022

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu